

RADMILO MAROJEVIĆ je rođen 12. X 1949. u Morakovu (kod Nikšića), gdje je završio prvih pet razreda osnovne škole (1956–1961). Posljednja tri razreda osnovne škole završio je (1961–1964) u Mioľju Polju (kod Nikšića), a gimnaziju u Nikšiću (1964–1968). Studirao je u Beogradu — redovno na Filološkom fakultetu (1968–1972, diplomirao u junu 1972), vanredno na Fakultetu političkih nauka (1968–1973, diplomirao u februaru 1973). Na Filološkom fakultetu Beogradskog univerziteta magistrirao je 1974, a doktorirao 1980. Predavao je na Fakultetu političkih nauka (1973–1980). Za docenta na Filološkom fakultetu u Beogradu izabran je 1980, za vanrednog profesora — 1984, za redovnog profesora — 1988.

Bio je lektor srpskog jezika na Moskovskom univerzitetu (1988–1991) i gostujući profesor na fakultetima u Nikšiću (1992–2002), Istočnom Sarajevu (1994–1996, 2009–2012), Banjoj Luci (od 1994. do 2018. na državnom, od 2009. na Panevropskom univerzitetu Apeiron), Nišu (2004–2014) i Podgorici (Univerzitet Donja Gorica, od 2016). Za profesora-emeritusa izabran je 2019. na Panevropskom univerzitetu Apeiron u Banjpi Luci. Za akademika MSA (Međunarodne Slovenske akademije nauka i umjetnosti) izabran je 1992. Bio je prvi student-prodekan Filološkog fakulteta (1973–1974), predsjednik Udruženja književnih prevodilaca Srbije (1981–1982), predsjednik Saveza slavističkih društava Srbije (1985–1986), dekan Filološkog fakulteta (1998–1999).

Član je Udruženja književnika Republike Srpske. Predsjednik je Srpskog fonda slovenske pismenosti i slovenskih kultura (od 1991) i glavni urednik „Slavističkog zbornika“ (od 1986). Prevodio je sa ruskog Bloka (poema Dvanaest), Dostojevskog (roman Dečko, sa M. Marojević), mitropolita Vasilija Petrovića (Istorija o Crnoj Gori) i dr.

Bavi se rusistikom, srbistikom i paleoslavistikom (istorija jezika, tvorba riječi, onomastika, komparativno-istorijska i konfrontativna lingvistika, staroslavenski i staroruski jezik, gramatika, teorija prevođenja, tekstologija). Ekspert je za tumačenje tamnih mjesta u starim i novijim tekstovima na srpskom, ruskom i staroslavenskom jeziku. Piše (i objavljuje) poeziju i bavi se srpskom, ruskom i komparativnom naukom o stihu.

Objavio je oko 800 rasprava, članaka i drugih priloga u raznim publikacijama, od toga preko 80 radova u stranim (uglavnom u ruskim) naučnim časopisima i zbornicima i 20 knjiga — šest iz njegošologije: 1. Gorski vijenac: izvorno čitanje. Nikšić–Beograd, 1999; 2. Petar II Petrović-Njegoš. Gorski vijenac. Kritičko izdanje. Tekstologija. Redakcija i komentar Radmilo Marojević. Podgorica: CID, 2005; 3. Petar II Petrović-Njegoš. Luča mikrokozma. Kritičko izdanje. Tekstologija. Redakcija i komentar Radmilo Marojević. Podgorica: CID – Cetinje: Narodni muzej Crne

Gore, 2016; 4. Petar II Petrović-Njegoš. Bilježnica. Kritičko izdanje. Tekstologija. Redakcija i komentar Radmilo Marojević. Podgorica: CID, 2017; ; 5. Petar II Petrović-Njegoš. Luča mikrokozma. Gorski vijenac. Šćepan Mali. Osnovno izdanje. Ortografija i ortoepija. Redakcija i komentar Radmilo Marojević. Nikšić: Budimljansko-nikšićka eparhija – Beograd: Društvo za negovanje Njegoševog dela, 2018; 6. Petar II Petrović-Njegoš. Šćepan Mali. Kritičko izdanje. Tekstologija. Redakcija i komentar Radmilo Marojević. Podgorica: CID – Cetinje: Narodni muzej Crne Gore, 2016; dvije iz teorije prevođenja i komparativne književnosti: 7. „Serbskija p'šni“ Aleksandra Vostokova. Gornji Milanovac, 1987; 8. Lingvistika i poetika prevođenja (međuslovenski prevod). Beograd, 1989; četiri iz srbistike: 9. Ćirilica na raskršću vekova: Ogleđi o srpskoj etničkoj i kulturnoj samosvesti. Gornji Milanovac–Beograd, 1991; 10. Srpski jezik danas. Beograd, 2000;

Novi Rat za srpski jezik i pravopis: Lingvistički ogleđi iz fonologije i ortografije. Beograd–Podgorica–Banja Luka, 2001; 12. Srpska politika o etnosu, jeziku, književnom standardu i pismu. Banja Luka, 2011, tri iz slovenske komparativno-istorijske lingvistike (i istorije ruskog jezika): 13. Posesivne kategorije u ruskom jeziku (u svome istorijskom razvitku i danas). Beograd, 1983; 14. Posesivne izvedenice u staroruskom jeziku: Antroponimski sistem. Toponimija. „Slovo o polku Igoreve“. Beograd, 1985; 15. Staroslavenske studije. Beograd–Kragujevac, 2000; i pet iz rusistike — udžbenik ruskog jezika struke: 16. Ruski jezik za politikologe:

Zbirka tekstova sa leksičkim komentarom. Beograd, 1976; dvojezički rečnik: 17. R. Maroevič, M. Maroevič, V. O. Možaeva. Russko-serbskohorvatskij učebnyj slovar' / Osnovni rusko-srpskohrvatski rečnik. Moskva–Belgrad, 1985. [Redaktor serbskohorvatskoj časti R. Maroevič]; i kontrastivnu gramatiku na srpskom i na ruskom jeziku: 18. Gramatika ruskog jezika. Beograd, 1983; 19–20. Russkaja grammatika: Sopostavitel'naia grammatika russkogo i serbskogo jazykov s istoričeskimi kommentarijami. T. I. Tipologija. Fonologija. Morfologija imeni. T. II. Morfologija glagola. Sintaksis. Teorija perevoda. Avtorizovannyj perevod O. A. Prosvirinoj. Moskva–Belgrad, 2001. Koautor je (pisac osnovnog teksta i sureditor) Slova o srpskom jeziku (Beograd, 1998).